

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทเบิลเทนนิส เรื่อง ทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้

โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

The Comparison of Achievement on Basic Table Tennis Skills of
Mathayomsuksa 1 Students towards Learning Management between Using
Skills Training and Normal Teaching Method

พรรณปพร บุตรรักษ์^{1,*} และ นันทนธร บรรจงปรุ²

Panpaphorn Butrak^{1,*} and Nanthon Bunjongparu²

^{1,2}สาขานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

^{1,2} Program Innovative Curriculum and Learning Management, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University

*Corresponding author's email: 6414442031@rumail.ru.ac.th

วันที่รับบทความ (Received)

16 มกราคม 2567

วันที่แก้ไขบทความ (Revised)

3 มีนาคม 2567

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

26 มีนาคม 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติและการใช้แบบฝึกทักษะ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบปกติ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้อง 60 คน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 30 คน เป็นกลุ่มควบคุม จากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ 2) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติ 3) แบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนน ด้วยค่า “การทดสอบที”

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะและการใช้รูปแบบปกติ พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบปกติ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิล

เทนนิสหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ พบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน, แบบฝึกทักษะ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

This research attempts to 1) make a comparison between using normal teaching method and skills training after study of Mathayomsuksa 1 students' table tennis skills 2) make a comparison of table tennis learning achievement before and after using normal teaching method and 3) make a comparison of table tennis learning achievement before and after using skills training.

The subjects of this research are 60 students from 2 classes of Mathayomsuksa 1 selected by using convenience sampling. The research tools included 1) skills lesson plans 2) normal teaching plans and 3) basic table tennis skills test. Statistics used in data analysis are mean, standard deviation, and mean difference in scores are analyzed by T value.

The results of this research illustrate that 1) the table tennis learning achievement between using normal teaching method and skills training reveals that the experimental group using skills training is higher than the control group using normal teaching method at .05 level of significance 2) the table tennis learning achievement scores after using normal teaching method is higher than those before using normal teaching method at .05 level of significance and 3) the table tennis learning achievement after using skills training is higher than those before using skills training at .05 level of significance.

Keywords: Basic Table Tennis Skills, Skills Training, learning achievement

บทนำ

พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ส่งเสริมพัฒนาการในทุก ๆ ด้าน โดยใช้กิจกรรมพลศึกษาที่เหมาะสมเป็นสื่อทำให้เกิดสมรรถภาพทางกายและจิตใจ โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติด้วย ตนเองอย่างเต็มใจ ควบคู่ไปกับการให้ความรู้และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม กิจกรรมที่นำมาใช้ในการ ปฏิบัติต้องเป็นกิจกรรม ที่ให้นักเรียนได้ใช้กล้ามเนื้อและอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายทำงานมากกว่าการ เคลื่อนไหวปกติที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน จรรยา แก่นวงศ์คำ (2529, อ้างถึงใน เฉลิมชัย ขำแก้ว 2547) ได้กล่าวว่า พลศึกษาเป็นกระบวนการด้านการศึกษาอย่างหนึ่งจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการเจริญองงามและมีการพัฒนา

ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นสื่อของเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

กีฬาเทเบิลเทนนิสเป็นกีฬาที่โรงเรียนกำหนดไว้ในหลักสูตรของสถานศึกษา ทั้งนี้เพราะกีฬาประเภทนี้สามารถใช้เป็นสื่อในการพัฒนานักเรียน ให้มีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย ทักษะการเคลื่อนไหว กีฬาเทเบิลเทนนิส ต้องใช้ทักษะพื้นฐานในการเล่นหลายอย่าง เช่น การเลือกวิธีการจับไม้ การเดาะลูก การตีลูกกระทบผนัง การตีโต้คู่ การเสิร์ฟลูก ทุก ๆ ทักษะ มีการตีลูกทั้งด้านหน้ามือและหลังมือ เปนองคประกอบสำคัญเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ผลในการปฏิบัติทักษะกีฬาขั้นสูง ได้แก่ ความสามารถในการเรียนรู้แบบฝึกทักษะใหม่ ๆ และความอดทนในการฝึกซ้อม การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะกีฬาที่สูงขึ้นได้นั้น นอกจากครูผู้สอนจะใช้วิธีการสอนในแบบต่าง ๆ ยังต้องมีการฝึกซ้ำ ๆ โดยรูปแบบการสอนวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส คือ การใช้แบบฝึกโดยใช้ทักษะ

แม้ว่าหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาจะให้ความสำคัญกับการเล่นกีฬา ออกกำลังกาย แต่กลับพบว่านักเรียนมีทักษะการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสค่อนข้างต่ำ ผู้วิจัยได้ทดสอบนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิส พบว่า นักเรียนยังปฏิบัติทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิสไม่ได้ค่อนข้างมาก เนื่องจากนักเรียนบางคนไม่เคยเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส การจับจังหวะการตีไม่ถูกต้อง ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้นักเรียนไม่สามารถเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิสได้ จนถึงการแข่งขัน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยคิดวิธีแก้ปัญหาผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแบบฝึกทักษะมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะแบบฝึกนั้นเป็นสื่อสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสของนักเรียนได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำแบบฝึกทักษะมาใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพราะแบบฝึกนั้นเป็นสื่อสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสของนักเรียนได้ ผู้วิจัยจึงเลือกทำการวิจัยเชิงทดลองการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทเบิลเทนนิส เรื่อง ทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

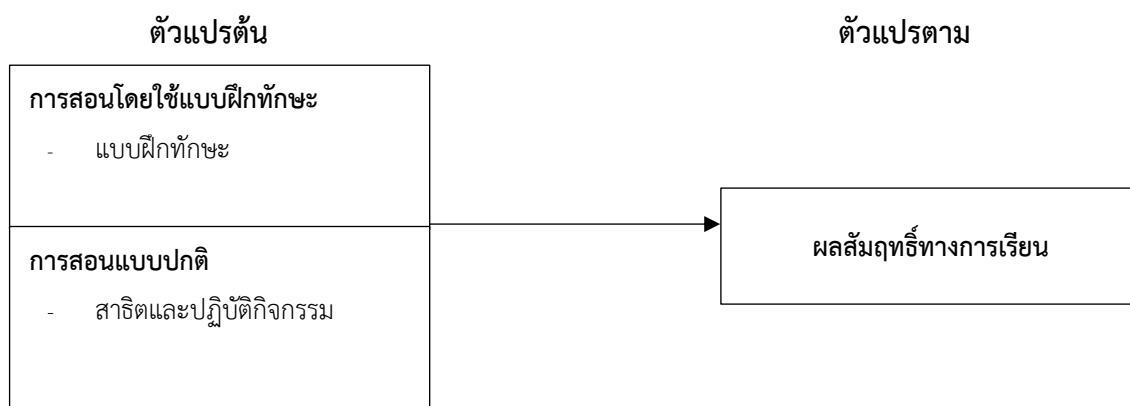
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการใช้แบบฝึกรูปแบบปกติและการใช้แบบฝึกทักษะ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 ภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 จำนวน 8 ห้องเรียนรวม 250 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานครเขต 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียน ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

กลุ่มที่ 2 กลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ จำนวน 30 คน ใช้วิธีการสอนรูปแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 7 เล่ม มีเนื้อหา คือ 1) การเดาะ 2) การตีลูกหน้ามือ 3) การตีลูกหลังมือ 4) การตีโต้หน้ามือ 5) การตีโต้หลังมือ 6) การส่งลูกหน้ามือ และ 7) ส่งลูกหลังมือ

2. แบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน

3. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง ทักษะเทเบิลเทนนิส จำนวน 7 แผน แผนละ

1 ชั่วโมง

4. แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติ เรื่อง ทักษะเทเบิลเทนนิส จำนวน 7 แผน แผนละ

1 ชั่วโมง

วิธีรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียน (Pretest) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน (จรรยา ธรรมรัตน์, 2548)

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งกลุ่มควบคุมโดยการใช้การสอนรูปแบบปกติและกลุ่มทดลองใช้การสอนแบบฝึกทักษะ

3. ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียน (Posttest) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน (จรรยา ธรรมรัตน์, 2548)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะ

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

1.2 ศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะเทเบิลเทนนิส

1.3 นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานนำมาสังเคราะห์แล้วนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะฉบับร่าง

1.4 สร้างแบบฝึกทักษะเทเบิลเทนนิส คำนำ จุดประสงค์ คำชี้แจงการใช้เอกสารความรู้ กิจกรรมฝึกปฏิบัติ แบบทดสอบหลังการใช้แบบฝึก

1.5 นำแบบฝึกทักษะเทเบิลเทนนิส ไปให้ อาจารย์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาตรวจสอบหา ค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) คุณภาพความตรงตามเนื้อหา มีค่าดัชนีคุณภาพ ความถูกต้อง ครบถ้วนและความสอดคล้องสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบภายในของหนังสือแบบฝึกทักษะ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Item Objective Congruence) พบว่า มีค่าความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00

1.6 นำแบบฝึกทักษะที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จสมบูรณ์ ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

2.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เกี่ยวกับ วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแผนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน จากตำราและงานวิจัยต่าง ๆ

2.4 ศึกษาหลักและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบใช้แบบฝึกทักษะขั้นพื้นฐานเทเบิลเทนนิส

2.5 กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้อง ของจุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ สื่อการเรียนรู้และระยะเวลาที่ใช้ตลอดจนภาษาที่ถูกต้อง

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาคุณภาพความเหมาะสมของเนื้อหาสาระกับจุดประสงค์ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เป็นของมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2.8 นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลเพื่อหาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.9 นำแผนจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จสมบูรณ์ ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง

3. แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)

3.2 ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสตรีวัดมหาพฤฒาราม ในพระบรมราชินูปถัมภ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เกี่ยวกับ วิสัยทัศน์ หลักการ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกับกลุ่มทดลอง

5) กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน

3.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความถูกต้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และระยะเวลาที่ใช้ตลอดจนภาษาที่ถูกต้อง

3.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาคุณภาพความเหมาะสมของเนื้อหาสาระกับจุดประสงค์ การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

3.5 นำคะแนนที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ผลเพื่อหาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.6 นำแผนจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขเสร็จสมบูรณ์ ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มควบคุม

4. แบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทดสอบก่อนเรียน (Pretest) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน (จรรยา ธรรมรัตน์, 2548)

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งกลุ่มควบคุมโดยการใช้การสอนรูปแบบปกติและกลุ่มทดลองใช้การสอนแบบฝึกทักษะ

3. ผู้วิจัยทดสอบหลังเรียน (Posttest) นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐาน (จรรยา ธรรมรัตน์, 2548)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิสระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะและรูปแบบปกติ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการทดลองทั้ง 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที่แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test Independent)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิส ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent)

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิส ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบปกติ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test Dependent)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ค่า t-test Dependent และ t-test Independent

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ใช้การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนระดับ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
แบบปกติ	30	30	19.57	1.81	7.14*	.000
แบบฝึกทักษะ	30	30	22.73	1.62		

จากตารางที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มควบคุมที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19.57 คะแนน และกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.73 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	30	30	13.93	1.66	20.60*	.000
หลังเรียน	30	30	22.73	1.62		

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 13.93 คะแนน และ 22.73 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ตารางที่ 3 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะพื้นฐานเทเบิลเทนนิสของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	30	30	12.53	2.26	15.68*	.000
หลังเรียน	30	30	19.57	1.81		

จากตารางที่ 3 พบว่า การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มควบคุมโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.53 คะแนน และ 19.57 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทเบิลเทนนิส เรื่อง ทักษะเทเบิลเทนนิส ขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สามารถอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกทักษะเป็นแบบฝึกที่มีขั้นตอนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เน้นการจัดกิจกรรมการสอนที่ใช้ทักษะต่าง ๆ ซึ่งแบบฝึกทักษะประกอบด้วย 7 แบบฝึก คือ 1) ทักษะการตีลูกเทเบิลเทนนิส 2) ทักษะการตีลูกเทเบิลเทนนิสด้านหน้ามือ 3) ทักษะการตีลูกเทเบิลเทนนิสด้านหลังมือ 4) ทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิสด้านหน้ามือ 5) ทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิสด้านหลังมือ 6) การตีลูกโต้เทเบิลเทนนิสด้านหน้ามือ 7) ทักษะการตีลูกโต้เทเบิลเทนนิสด้านหลังมือ ทั้ง 7 ทักษะเหล่านี้ ทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะเทเบิลเทนนิสอย่างเป็นขั้นตอน จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทักษะเทเบิลเทนนิสของนักเรียนให้สูงขึ้นในขณะที่นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ใช้แบบฝึกรูปแบบปกติ ไม่มีโอกาสได้ฝึกตามลำดับขั้นตอน ทำให้ทักษะเทเบิลเทนนิสไม่ดีเท่ากลุ่มทดลอง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีระพันธ์ พรรสสุวรรณ (2560) เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นกีฬาวอลเลย์บอล วิชา พ23102 วอลเลย์บอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนรูปแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้รูปแบบปกติ พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการสอนรูปแบบปกตินั้นกิจกรรมการเรียนการสอนเริ่มจากความง่ายไปยาก ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกกดดัน ไม่มีข้อบังคับ ในระหว่างเรียนจึงทำให้นักเรียนเกิดความสบายใจ ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการได้ดี เพราะนักเรียนจะได้นำความรู้ที่ได้เรียนแล้วมาฝึกให้เกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น ให้กำลังใจนักเรียนระหว่างการจัดการเรียนการสอน ส่วนนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินครูผู้สอนทำการสอนเสริม คอยแนะนำรายบุคคล จนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามลำดับ

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักเรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ ตามแบบฝึกทักษะ 7 แบบฝึก ซึ่งแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นนักเรียนสามารถฝึกปฏิบัติเองได้ เป็นแบบฝึกทักษะที่ฝึกจากง่ายไปยาก จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจ

แบบฝึกได้มากขึ้นและเข้าใจจุดมุ่งหมายของเรื่องนั้นได้ จึงส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สาคร เทียมดาว (2558) เรื่อง รายงานผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมทักษะพื้นฐานกีฬาเซปัก ตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเทเบิลเทนนิส เรื่อง ทักษะเทเบิลเทนนิสขั้นพื้นฐานของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจแบบฝึกทักษะทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสและการใช้แบบฝึกทักษะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทักษะเทเบิลเทนนิสของนักเรียนได้อย่างแท้จริง
2. ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำวิธีการเรียนรู้ ขั้นตอนและการใช้แบบฝึกทักษะ ก่อนที่นักเรียนจะทำการฝึกด้วยตนเองและควรให้นักเรียนมีการศึกษาเรียนรู้เพิ่มเติมนอกชั่วโมงเรียน
3. ครูผู้สอนควรตรวจสอบและจัดเตรียมแบบฝึกให้เหมาะสมต่อเวลาเรียน
4. ควรปรับกิจกรรมหรือออกแบบกิจกรรมขั้นฝึกปฏิบัติให้สอดคล้องกับ ความสามารถของผู้เรียน โดยเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้
5. การแบ่งกลุ่มย่อย ควรคำนึงถึงจำนวนนักเรียน เพราะกีฬานี้มีการเล่นเป็นคู่ ดังนั้นการแบ่งกลุ่มย่อยจึงต้องคำนึงถึงจำนวนที่ลงท้ายด้วยเลขคู่ แต่หากเป็นทักษะการตี หรือส่งลูก อาจจะลงเลขคี่ก็ได้ แต่รูปแบบควรจัดเป็นแถวตอน เพื่อฝึกทักษะโดยให้นักเรียนที่มีทักษะดีที่สุดของแต่ละแถวเป็นคนควบคุมให้เพื่อนในแถว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่น
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการเล่นกีฬาเทเบิลเทนนิส เพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสในการพัฒนาทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิสให้สูงขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จรูญ ธรรมรัตน์. (2548). การสร้างแบบทดสอบทักษะเทเบิลเทนนิส สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Phy_Ed/Charool_T.pdf
- เฉลิมชัย ขำแก้ว. (2547). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก ปีการศึกษา 2546. [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ].
http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Phy_Ed/Chalermchai_K.pdf
- ธีระพันธ์ พรรสสุวรรณ. (2560) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นกีฬา วอลเลย์บอล วิชา พ23102 วอลเลย์บอล ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 [รายงานวิจัยในชั้นเรียน].
<https://www.dek-d.com/board/view/3829284/>
- สาคร เทียมดาว. (2558). รายงานผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา. [รายงานวิจัยในชั้นเรียนไม่ตีพิมพ์]. โรงเรียนปราจีนกัลยาณี.